

JUPPERIN O²⁶MAKOTIYHDISTYS

1998 TAPAHTUMAKALENTERI 1998

MARRASKUU							
vk	M	T	K	T	P	L	S
44							1
45	2	3	4	5	6	7	8
46	9	10	11	12	13	14	15
47	16	17	18	19	20	21	22
48	23	24	25	26	27	28	29
49	30						

MARRASKUU

- 4.11. ke klo 19.00 sukututkimuskerho
aina keskiviikkoisin
- 8.11. su ISÄNPÄIVÄ
- 10.11. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
- 15.11. su JOY-lehti 4/98 ilmestyy
- 24.11. ti klo 19.00 "Sainin seura"
- 25.11. ke klo 18.30
YHDISTYKSEN SYYSKOKOUS

JOULUKUU							
vk	M	T	K	T	P	L	S
49		1	2	3	4	5	6
50	7	8	9	10	11	12	13
51	14	15	16	17	18	19	20
52	21	22	23	24	25	26	27
53	28	29	30	31			
1							

JOULUKUU

- 1.12. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
- 6.12. su ITSENÄISYYSPÄIVÄ
- 8.12. ti klo 19.00 "Sainin seura"
- 13.12. su klo 16.00-18.00
PIKKUJOULU
- 24.12. to JOULUAATTO
- 25.12. pe JOULUPÄIVÄ
- 26.12. la TAPANINPÄIVÄ

19 TAMMIKUU 99							
vk	M	T	K	T	P	L	S
53					1	2	3
1	4	5	6	7	8	9	10
2	11	12	13	14	15	16	17
3	18	19	20	21	22	23	24
4	25	26	27	28	29	30	31
5							

TAMMIKUU 1999

- 6.1. ke LOPPIAINEN
- 10.1. su aineisto JOY-lehteen 1/99
- 12.1. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
- 13.1. ke klo 19.00 sukututkimuskerho
** aina keskiviikkoisin**
- 19.1. ti klo 19.00 "Sainin seura"

HELMIKUU

- 7.2. su JOY-lehti 1/99 ilmestyy
- 14.2. su TALVITAPAHTUMA

SEURAAVA LEHTI 1/99 ILMESTYY 7.2.1999
AINEISTO LEHTEN VIIMEISTÄÄN 10.1.99

TAMMENTERHOSSA TAPAHTUU
Yhdistyksen toimitilassa Tammipäätie 33
!! TULKAA MUKAAN !!

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI

Ilmestyy neljästi vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle.

Painos 600 kpl. Jäseniä 327. 22. vuosikerta.

PÄÄTOIMITTAJA: Saini Lanu. Toimituksen osoite: Kaivosmäki 8, 02730 Espoo, p. 854 6054.

PAINOPAikka: Helsingin kauppakorkeakoulu HeSe print. ISSN 1238-3198.

INTERNET-KOTISIVUT: <http://www.netcore.fi/joy/>

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY:N JOHTOKUNTA 1998

PUHEENJOHTAJA:	Mauri Alasaari Peltorinne 8	854 4997
JÄSENET:	Jouni Holopainen varapuheenjohtaja Riihiniityntie 42	853 4340
	Tapio Ala-Peijari Kaivosmiehenkuja 6 B	852 4727
	Kai Haapamäki Kalliotie 17 A	854 3384
	Saini Lanu lehden päätoimittaja Kaivosmäki 8	854 6054
	Merja Puromies Palomäenrinne 6	853 3087
	Eino Savola Palomäentie 10 A	853 2794
	Rainer Westerlund Yhteistuvantie 1	852 1773
	Laine Olavi (kunniapj. omin.) Jupperinmäki 4	854 6866
SIHTEERI	Kai Haapamäki Kalliotie 17 A	854 3384
RAHASTONHOITAJA johtokunnan ulkopuolelta	Seppo Räisänen Kaivoskuja 10	854 6487
TILINUMERO	Merita-Lähderanta 221318-17979	
JÄSENEKSI LIITTYMINEN		
Varsinaisina jäseninä:	Jupperissa olevan pienkiinteistön omistaja tai asuinhuoneiston tms. osakas	
Henkilöjäseninä:	Jokainen Jupperissa asuva	
LIITTYMISMAKSU	100 mk, vuosittaista jäsenmaksua ei ole	
Kannattavina jäseninä	Esim. yhtiö, yhdistys tms.	
JÄSENMAKSU	200 mk vuodessa	

Liittymismaksun voi suorittaa yllä olevan yhdistyksemme pankkiyhteyden kautta.

Tilillepanokorttiin on tiedonantoja osaan merkittävä selvästi nimi, osoite ja tontin numero.

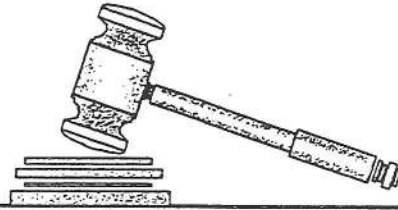
KANSI: Saira Salonen

KANSIKUVA: Pekka Perttula onnitellaan, lähemmin Tapahtumakatsaus, s. 12,

Kuvannut OLAVI LAINE

PÜHEEN- JOHTAJAN PALSTA

1

Syysjuhlaa muistellessa

Yhdistyksen syysjuhla eli *Römppäjäiset* on vielä mukana olleiden tuoreessa muistissa. Väkeä oli Yhteistuvan täydeltä, lähes sata henkeä. Juhlan järjestykseen osallistuneita on syytä kiittää onnistuneista puitteista hyvälle yhdessäololle. Ruoka ja juoma olivat hyviä ja niitä oli riittävästi, armeijan kieltä käyttäkseni. Ohjelmaakin oli sopivasti. Kilpailuissa ja arpajaisissa voittivat melkein kaikki. Orkesteri soitti mukavasti ja tanssiin kutsuvasti! Hyvällä menestyksellä.

Sähkötoimitusten kilpailuttaminen

Yhdistyksen johtokunta päätti lokakuun kokouksessa ryhtyä toimenpiteisiin sähkötoimitusten kilpailuttamiseksi Jupperissa. Tarkoituksena on saada aikaan puitesopimus edullisimman tarjouksen tekevän toimittajan kanssa siten, että yhdistyksen jäsentaloudet voivat niin halutessaan käyttää sen ehtoja hyväkseen. Tavoitteenamme on saavuttaa ehdot, joissa sähkötoimitusten hinnat Jupperiin eivät ylittäisi

julkisuudessa esitettyjä halvimpia tarifeja. Yhdistyksen syyskokouksessa marraskuun lopulla olemme tämänkin asian suhteen paljon tietävämpiä.

Yhdistyksen syyskokous

Sähkötoimituskilpailun lisäksi syyskokouksessa käsitellään sääntöjen mukaisesti paljon muita tärkeitä asioita. Niitä ovat tietysti henkilövalinnat johtokuntaan ja eri toiminnoista vastaaviin toimikuntiin sekä talousarvion hyväksyminen vuodeksi 1999. Erityisesti painotan kuitenkin ensi vuoden toimintasuunnitelman merkitystä. Syyskokous on juuri oikea ajankohta ja paikka tehdä ehdotuksia yhdistyksen toiminnan kehittämiseksi ja saattamiseksi entistäkin paremmin vastaamaan jupperilaisten tarpeita ja toivomuksia. Tulkaa siis joukolla mukaan päättämään yhteisistä asioistamme!

Tervehtien,

MAURI ALASAARI

*Hyvää Joulua
ja
Onnellista Uutta Vuotta*

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY
JOHTOKUNTA

MIETELAUSE: Onko sädekehä niin ihmeellinen?

Lisää kiilloittamistahan se vain tietää.

- Christopher Fry

15. MARRASKUUTA 1998

J O Y No. 4/98 SISÄLTÖ

sivu 1	Puheenjohtajan palsta	sivu 16-18	Kulttuuriympäristö kunniaan
sivu 2	Sisällysluettelo	sivu 18	Mahtavankokoinen auringonkukka
	Historiaa: Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti 16 vuotta sitten	sivu 19	Pikkujouluilmoitus
sivu 3	Päätoimittajan palsta	sivu 20	Kulttuurisaavutus Espoossa
sivu 4	Lukijapostia: Omakotialueen asukkaille tiedoksi tai varoitukseksi	sivu 21	Träskändan luontopolku-opas
sivu 5	Syyskokouskutsu	sivu 22	Espoo-kuva ja -identiteetti
sivu 6	Jupperinaukio viihtyisäksi	sivu 23	Hymyä huuleen
sivu 7	Pro Pitkäjärvi, toimikunnan kuulumisia	sivu 24	Huipputason tanssimusiikkia
sivu 8	Henkilöuutisia	sivu 25	10 eri muunnelmaa lannerangan taaksetaivutuksessa
	Kylämme nopeusrajoituksia	sivu 26	Ilmoituksia
sivu 9	MEDI-HELI		Tapahtuu Tammenterhossa
sivu 10-14	Tapahtumakatsaus		Tapahtumakalenteri
sivu 15	Omakotiasumisen onnea		
	Olemmeko mistään kotoisin?		

HISTORIAA

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI 16 VUOTTA SITTEN

JÄSENLEHTI 4/1982

Päätoimittaja Juhani Tarvas

AIHEET:

- Päätoimittajan palsta: Lehti suunnitellusta myöhässä, painettua suomalainen uskoo paremmin, olisi mukava nähdä omaa tekstiä julkaisutna siis polta päreesi jonkin epäkohdan johdosta, toimitus karsii heikot kohdat, politiikkaa ei kuitenkaan pidä kirjoittaa.
- Puheenjohtajan palsta: Ajatuksia talkoista: Runsas osanotto tapahtumiin on ollut ilahduttavaa, ajatukset suuntautuvat ensi kesän talkoisiin, miten jaksetaan, Pekka Perttula.

Kansikuva:

- Pukki, poro, reki ja koristeituja kuusia, Helena Erki, 8 v.

Järjestö- ja naapuriyhdistystoiminta:

- Kapulakieltä: Virkakielen arviointia, Jussi.
- Ajankohtaista kaavoituksesta JU I ja JU II, Pekka Perttula.
- Tietoja Jupperin Tiekunnasta, Rurik Kotkasaari.

Kokoukset ja yhdistystoiminta:

- Jupperin lystit: Sisältöselostus, Lystman.
- Mitä, missä, milloin: Koontia tapahtumista ja talkoista, Pertti Leinonen.
- Toimintasuunnitelma vuodelle 1983.
- Syyskokouksen satoa, mm. ero pienkiinteistöliitosta, J. Tarvas.

Perinne:

- Tarinaa perinnekeruusta: Mikään ei ole väheksyttävää, keruun vaikeuksista, J. Tarvas.

Asukastoiminta:

- Tanhuharjoitukset jatkuvat.
- Ilmoitukset omassa lehdessä vetävät, Kango palasi katuvana kotiin ja liesi löysi kodin, Toimitus.

Keskinäiset suhteet ja ilkiivalta:

- Hiekkalaatikoiden sisältö tarkoitettu yhteiseen käyttöön, S.R.

Muut aiheet:

- Palstantäyte: Hiirien joulu supermarketissa, Hiirivaari.
- Maa vuorten takana: Tunnelmapala luonnosta ja ihmisestä, Kati Lakner.
- Joulupukkiruno, Jonna, 7 v.

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

Yksi niitä täysvarmoja yllätyksiä on ensi lumi, ainakin täällä pääkaupunkiseudulla. Istuessani torstai-iltana kokouksessa katselin huolestuneena ikkunasta, miten kaiken aikaa satoi räntää. Lähes kuusituntisen kokouksen päättyessä pelkäsin, miten taas tuon Kaivosmäen pääsen ylös, mutta ulostullessani suurin homma oli lumiukko-auton putsaminen, kotiinajo sujui ongelmitta.

Mutta perjantaina olikin ihan toista. Lunta oli yön aikana tullut niin runsaasti, että piti jättää tyttärentyttären esikoulun isänpäiväkahvit väliin, koska Jupperissa ei koko päivänä käynyt lumiauraa. Vasta lauantaiamuna oli joku aurantapainen käynyt hutaisemassa tietä sen verran, että pihasta pääsi pois.

Nyt on annettava sapiskaa kaupungin tiemestareille. Vaikka kuinka katsotaankin, että valtatie ovat ensisijaisia aurasikohteita, kyllä nykyajan tiehuolto pitäisi pelata niin, että syrjäiteilläkin pääsee liikkumaan, varsinkin täällä Espoossa, jossa auto on välttämätön kulkuväline jopa oman kaupungin alueella. Kilon, jossa em. tyttärentyttären koulu sijaitsee, ei pääse Jupperista julkisella kulkuneuvolla inhimillisessä järjestyksessä ollenkaan. Ja eikös täällä omakotialueella ole ne kiinteistöverotkin sitä luokkaa, että veroon liittyvä katumaksu tulee tosi kalliiksi, kun kadut on hoidettava itse tai pysyttävä kotona.

Muutakin purnattavaa on. Espoon kaupunki, joka toimii Tammenterhon vuokranantajana, oli käynyt vaivihkaa kaatamassa monta puuta pihasta ilman minkäänlaista varoitusta vuokraajalle. Eikö se ole lakikin, että vuokratusta kohteesta tapahtuvista muutoksista tulee ilmoittaa vuokraajalle etukäteen. Merkillistä vuokraajan vallankäyttöä tällainen menettely mielestäni on.

Muutenkin Jupperissa puut kaatuvat ihan liiankin tiuhaan tahtiin. Olen kaiholla katsellut tässä meidän mäessä Kalliotien varrella olevan tontin runsasta puustoa, joka varmas-

ti tulee kaadetuksi, kun pihaan on ilmestynyt plakaatti tontille rakennettavasta kolmesta omakotitalosta. Kyllä Suomessa surraan Indonesian sademetsiä, mutta täällä väkirikailla rintamailla ei asiasta piitata.

Rakentamisesta puheen ollen, Lanunmäki, joka taas houkuttaa lapsia mäenlaskuun talven ja lumen aikaan, on entistä vaarallisempi. Mäen alapuolella rakennetaan Kulmatien varteen taloja, ja työtökijät ovat ottaneet Lanunmäen alaosan parkkipaikkaan. Se on niin tukossa, ettei siitä jalkaan enää pääse. Olen itse kerran saanut parkkisakon maastoon pysäköinnistä. Oliskohan aihetta katsoa, ettei tarttis katua.

Purnaamisen lopuksi vielä harmittelen jäsenlehteen tulevan aineiston viimeisen jättöpäivän unohtamista. Lehdessä on melkoinen kasaaminen, joten kismittää, kun tulee se vihoviimeinen kiire, ja soitto, että ehtiskö vielä... Muistutankin siksi, että seuraavan lehden ilmestymispäivä ja aineiston viimeinen jättöpäivä löytyy tapahtumakalenterista, lehden viimeiseltä sivulta.

Toki mukaviakin asioita on kerrottavaksi. Römppäjäiset oli menestys juhlallisine seremonioineen kaikkineen. Niin ikään yhdistyksellä on ollut kaksi Pro-Pitkäjärvinäyttelyä - toinen kaupungintalon aulassa ja toinen pääkirjastossa, jotka molemmat ovat kiinnostaneet espoolaisia. Tapahtuipa myös, että pystyttäessämme näyttelyä Leppävaaran kirjastoon eräs rouva kysyi, josko myymme näyttelyssä olevia kauniita kuvia. - Sain myös vihjeen, että kaupunginvaltuusto on budjetoinut rahaa Pitkjärven saneerauskeeseen. Jotta silleen!

Hyvää loppuvuotta ja leppoisaa joulunaikaa toivottaen,

SAINI LANU

LUKIJAPOSTIA:

Omakotialueen asukkaille tiedoksi tai varoitukseksi:

Torstai-iltana 24.9. klo 17.30 ovellani esittäytyi siististi pukeutunut nuori mies, joka esittäytyi virolaisittain murtaen kertoi olevansa opiskelija, joka halusi jotain, mikä jäi epäselväksi koirieni haukuessa selkäni takana. Hän peräännytti oveltani toistellen: "minä en voi - minä en voi".

Poistuessaan portista hän raapusteli jotain porttini pieleen. Kävin katsomassa ja totesin hänen merkinneen koirista varoittavaan tauluun rastin sekä kirjoittaneen haalistuneen koirankuvan päälle KOIRA.

Lähes jokainen, jolle olen tapahtuneesta kertonut, on varoitellut lähes samoilla sanoilla: asuinalueellamme tulee tapahtumaan murtoja. Monella muulla on kuulemma vastaavanlaisia koirien varoitustauluja, vaikka heillä ei koiria olekaan. Itse muistan jossain TV:n rikostutkimuksessa kerrotun paikkakunnista (Pohjanmaalla?), joissa rikollisilta oli takavarikoitu karttoja, joissa oli rastittu taloudet, joissa oli koiria.

En haluaisi uskoa pahinta mahdollista, mutta eipähän vara venettä kaada. Ehkäpä näin omakotiyhdistyksemme lehti on sopiva foorumi herätellä lukijakuntaansa pitämään silmällä - niin

omalla kuin naapurienkin tonteilla tapahtuvaa ei-toivottua liikehdintää.

Itse en ole kovin paljon kotona, mutta tämä kävijä oli tämän kesäkauden kolmas, jonka tapasin oveltani, joten liikkujia lienee enemmänkin. Yhtenä päivänä pihaltani katosi Golf-onki, joka sittemmin löytyi Tammipääntie 37:n nurkalta.

Alueemme lapset liikkuvat kuulemma ei-aidatuilla pihilla kuin omillaan ja kiipeilevät omenapuissa, mutta eipä ennen ole tultu aidatulle alueelle - enkä haluaisi uskoa juuri heidän olevan luvattomia vierailijoita.

Muutakin pienempää ilkivaltaa on alkanut ilmetä. Viime kesänä heiteltiin portin tolpassa olleet kukkapurkit pitkin oja, ja tänä vuonna jo kaksi kertaa. Toinen kerta oli 29.-30.8. lauantain-sunnuntain välisenä yönä. Myös naapurin postilaatikko oli saanut osansa aggressioista.

Tuskinpa Rinnetie on ainoa, jossa jotain on tapahtunut. Olisiko jokin "Kyläläisiltä kuultua" -palsta sopiva tiedotus- ja keskustelukanava näistä vähemmän toivotuista aiheista tiedottamiseen?

Terveisin TERI

KATETTUJEN PÖYTIEN NÄYTTELY

Laaksolahden Seurakuntatalolla, Laaksolahdentie 47, 21.-22.11.98 klo 11-18.

TERVETULOJA tutustumaan ja äänestämään mielestäsi paras kattaus. Äänestäjien kesken arvotaan **Finlaysonin pöytäliina**. Kattajina on lähiseudun yrityksiä ja järjestöjä.

LAAKSOLAHDEN MARTAT RY

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n sääntömääräinen syyskokous pidetään keskiviikkona 25.11.1998 klo 18.30 yhdistyksen toimitilassa "Tammerhossa" Tammipääntie 33.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 7 §:n määräämät asiat.

ESITYSLISTA

1. Kokouksen avaus.
2. Valitaan kokoukselle puheenjohtaja, sihteeri, kaksi pöytäkirjantarkastajaa ja ääntenlaskijat.
3. Todetaan kokouksen laillisuus.
4. Todetaan kokouksen osanottajat ja heidän äänivaltaisuutensa.
5. Määrätään yhdistykselle suoritettavien sääntöjen 4 §:ssä mainittujen liittymis- ja jäsenmaksujen suuruus.
6. Päätetään johtokunnan jäsenille ja tilintarkastajille maksettavista palkkioista ja matkakorvauksista.
7. Käsitellään johtokunnan esitys vuoden 1999 toimintasuunnitelmaksi.
8. Esitetään vahvistettavaksi johtokunnan esitys vuoden 1999 talousarvioksi.
9. Valitaan johtokunnan puheenjohtaja vuodeksi 1999.
10. Valitaan sääntöjen 8 §:n mukaan seitsemän johtokunnan jäsentä.
11. Valitaan vuodelle 1999 kaksi tilintarkastajaa ja heille kaksi varamiestä.
12. Valitaan edustajat niihin kokouksiin, joissa yhdistyksellä on edustus oikeus.
13. Päätetään muista esille tulleista asioista.

Johtokunnan puolesta
puheenjohtaja

Mauri Alasaari

SÄHKÖTOIMITUSTEN KILPAILUTTAMINEN

TÄRKEÄÄ ASIAA: Aluksi klo 18.30, ennen varsinaisen kokouksen alkua, informaatiota yhdistyksen toimista sähkötoimitusten kilpailuttamisessa.

JUPPERINAUKIO VIIHTYISÄKSI

Jupperinaukion ympärillä ja laitamilla asuu ahkeria talkoolaisia, jotka eivät kaihda rikkaruohojen kitkentää eikä mullassa möyhimistä, vaan lähtevät kutsun käydessä joukolla mukaan aukion siistimispuuhiin. Talkoojoukon koollekutsujana ja puuhanaisena toimi **Sirkka Juopperi**, jota aukiolla kasvavat, vähintään polvenkorkuiset rikkaruohot harmittivat siinä määrin, että hän lähti ensin niitä itse kitkemään, mutta tuumasi sitten, ettei pelkkä kitkeminen riitä, vaan paikka vaatii myös somistusta.

Sirkka Juopperi otti yhteyttä Espoon kaupungin puisto-osastoon, josta tulikin henkilö katsomaan paikkaa. Seurauksena oli, että kaupunki lupasi toimittaa paikalle multaa, ruohonsiemeniä, kukkasipuleita ja taimia.

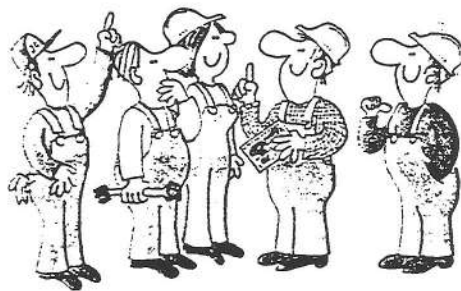
Nyt kun saatiin kaupunki tietoiseksi Jupperinaukion olemassaolosta ja lupa toimintaan sekä lupaus saada kaupungilta tarvittavaa materiaalia viihtyisyyden luomiseksi, lähti kutsu aukion tuntumassa asuville lauantaina 12.9. klo 12 alkaen järjestettävistä talkoista. Kutsua noudatti 13 perhettä, ja mukaan tultiin etäämmältäkin, mm. **Mauri** ja **Eija Alasaari** sieltä Peltorinteen loppupäästä.

Sirkka Juopperi kertoi talkooporukan kitkeneen rikkaruohoja, pöyhineen multaa ja istutelleen kukkasipuleita vahvan yhteishengen luomassa iloisessa ja riemukkaassa tunnelmassa, ja välillä nautittiin eväitä ja virvokkeita. Hän oli erittäin iloinen siitä innostuksesta, jota talkoolaiset osoittivat tehdessään töitä oman asuinalueensa viihtyisyyden hyväksi.

Sirkka kertoi, ettei tämä ollut ensimmäinen kerta, kun naapurit olivat mukana yhteisellä asialla. Tällaista toimintaa on harjoitettu monesti aikaisemminkin ja varmasti tullaan tekemään vastaisuudessaakin. Jupperi on viihtyisä asuinalue ja sen asukkaat haluavat vaalia aluettaan edelleen.

Hän kiitteli Espoon kaupunkia myönteisestä suhtautumisesta ja tuesta, joka on omiaan kannustamaan asukkaita omien asuinalueiden viihtyisyydestä huolehtimiseen.

SAINI LANU

Espoon kaikki kirjastot Internetissä

Espoon kaikki kirjastot ovat siirtyneet Internet-aikaan uusimpina *Haukilahti*, *Kauklahti*, *Laa-jalahti*, **LAAKSOLAHTI** ja *Viherlaakso*. Netin voi varata etukäteen tunniksi käyttöönsä joko kirjastossa käymällä tai puhelimitse.

Pääkirjastoon Leppävaaraan on asennettu *Verho*-monikäyttöasema, ja asiakkaan käytössä on *Microsoft-Office* -paketin tekstinkäsittely-ohjelma, taulukkolaskenta, tietokantaohjelma ja Internet. Työasemaa käytetään kirjastokortilla ja asiakas voi tallentaa työnsä levykkeelle. Työskentelyaika asiakasta kohti on 1-4 tuntia, ja aika on varattava etukäteen.

Aiemmin vain Tapiolan kirjastossa käytössä ollut asiointia nopeuttava palautusautomaatti on nyt myös Leppävaaran pääkirjastossa.

LÄHDELUETTELO PUUTTUI

15-vuotiaan **Jasmine Westerlundin** kirjoituksesta: *Aurora Karamzin - hyväntekijä ja kulttuurintukija*, joka julkaistiin jäsenlehtemme viime numerossa (*Joy* 3/98) puuttui lähdeluettelo. Alla puuttuneet tiedot:

L. Qvarnström, *Tarunhohteinen elämä*
A. Saarisalo, *Aurora Karamzin ja hänen aikansa Aurora Karamzin - 1800-luvun mahtinainen*, museojohtaja **Marja-Liisa Tuomen** esitelmä 11.10.96 Laaksolahden monitoimitalossa

PITKÄJÄRVITOIMIKUNNAN KUULUMISIA

Kansanedustaja **Jaakko Laakson** tekemään eduskuntakyselyyn saatiin 19.8.1998 ympäristöministeri **Pekka Haavistolta** eduskunnan puhemiehelle osoitettu vastaus, jossa aluksi selostettiin Pitkäjärven nykytilaa ja kunnostussuunnitelman tavoitteita. Tämän jälkeen ministeri Haavisto toteaa: "Pitkäjärven kunnostus on vasta alkuvaiheessaan. Espoon kaupungillakaan ei tiettävästi ole vielä määrärahoja hankkeelle. Uudenmaan ympäristökeskuksen ja Uudenmaan työvoima- ja elinkeinokeskuksen kalatalousyksikön yhteisessä järvien tehokalustusprojektissa on varattu Pitkäjärven tehokalastukseen 10 nuottauspäivää kuluvan vuoden aikana. Espoon kaupunki vastaa omasta osuudestaan ja hankkii apu työvoimaa, tarvittavat luvat vesialueen omistajilta sekä huolehtii pyydetyistä kaloista."

Vastauksessa todetaan edelleen, että: "Viime toukokuussa valmistuneen selvityksen mukaan Uudellamaalla ja Itä-Uudellamaalla kunnostustarpeessa on yli 100 järveä, mikä on lähes puolet alueen järvipinta-alasta. Useimmat näistä järvistä kärsivät Espoon Pitkäjärven tapaan liiallisen ravinnekuormituksen aiheuttamasta rehevöitymisestä."

Ei siis kovinkaan lohdullista luettavaa. Lopulauseessa todetaan kuitenkin, että Ympäristöministeriössä on tiedostettu järvien kasvanut kunnostustarve, ja että ministeriö tukee järvikunnostuksia sekä pyrkii kehittämään säädöksiä hajakuormituksen vähentämiseksi ja viljelijöiden kannustamiseksi lisäämään vesiensuojelutoimenpiteitä.

Keväällä aloitettua hoitokalastusta jatkettiin syys-lokakuun vaihteessa kolmena päivänä. Työ keskeytyi jälleen nuotan rikkouduttua tartuttuaan johonkin pohjassa olevaan esineeseen, kuten keväälläkin - tosin ei samassa kohdassa järveä. Espoon ympäristökeskuksen tietojen mukaan kesän aikana saatiin poistetuksi yhteensä n. 2000 kg kalaa. Hoitokalastusta pyritään mahdollisuuksien mukaan jatkamaan myös ensi kesänä.

Espoon kaupunginvaltuusto päättää kokouksessaan 13.11.1998 - siis juuri tämän lehden ilmestymisen ajankohtana vesiensuojeluun myönnettävistä varoista. Toivomme tietenkin, että järvemme kunnostussuunnitelmaa voitaisiin täysipainoisesti jatkaa. Varoja olisi kuitenkin minimitalouksessa saatava edes järven jatkuvaan ilmastamiseen. Veden laatu ei siitä varmastikaan paljoa paranisi, mutta tilanne ei pääsisi nykyisestä huononemaankaan. Olisi sääli, jos hyvin alkuun pääsyt kunnostaminen raukeaisi varojen puutteeseen.

Pitkjärvitoimikunnan työvaliokunta kokoontui Tammenterhossa 12.10.1998. Keskustelimme mm. hoitokalastuksen yhteydessä esiintulleesta ongelmasta: järven pohjaan upotetuista romuista. Uutena näkökohtana tuli esille veneestä sukeltamisen vaarallisuus. Pintaa syvemmälle ei paljoakaan näe, ja jos kohdalle sattuu esimerkiksi hapantunut autonraato tai pohjassa pystyssä olevia rautatankoja, on lopputulos karmea.

Pohjasta satunnaisesti löytyvät rojut pitäisi jokaisen löytäjän merkitä siten, että niiden nostaminen ja poiskuljettaminen olisi mahdollista. Itsestäänselvyys lienee, ettei järveen saa missään tapauksessa upottaa lisää rojuja.

Pro-Espoonjoki -yhdistyksen perustava kokous pidetään tiettävästi marraskuun 11. tai 12. päivänä. Tällöin vahvistetaan yhdistyksen säännöt ja tavoitteet, valitaan hallitus tai johtokunta ja suoritetaan yhdistyksen rekisteröinti.

Pitkjärvitoimikunta ei sellaisenaan voi olla perustettavan yhdistyksen jäsen, mutta sen yhdistysten liittyminen jäseniksi olisi erittäin suotavaa, koska myös tätä kautta voidaan vaikuttaa Pitkäjärven kunnostuksen edistymiseen.

JUHANI TARVAS

Pitkjärvitoimikunnan sihteeri

PRO-PITKÄJÄRVINÄYTTELY

Yhdistyksen näyttelytyöryhmän Tammenterhossa viime kevättalvena pystyttämä Pro-Pitkjärviteemanäyttely hiukan laajempaan on tämän syksyn aikana ollut esillä *Espoon kaupungintalon aulassa* ja *Espoon kaupungin pääkirjastossa Leppävaarassa*.

HENKILÖUUTISIA

Jupperin Omakotiyhdistyksen pitkäaikainen jäsen, rouva **Tyine Leinonen** juhli 85-vuotissyntymäpäiväänsä 18.10.1998 lukuisien sukulaisten ja ystävien seurassa. Rouva Leinonen perheineen on asunut Jupperissa, Kaivoskujalla vuodesta 1961 lähtien.

JOY onnittelee ja toivottaa hyvää vointia yhdistyksen pitkäikäiselle jäsenelle!

KYLÄMME NOPEUSRAJOITUKSISTA

Pitkäjärventielle ja Riihiniityntielle on kylämme alueella ainoastaan 50 km:n nopeusrajoitus, joka ylitetään jatkuvasti - kymmeniä kertoja päivässä. Näin aiheutuu jatkuvia vaaratilanteita teitä ylittämään joutuville. Nopeudet ovat enimmillään n. 80 kilometriä tunnissa, jopa yli. Näihin ylityksiin syyllistyvät pääasiassa läpiajoliikenteen autot.

Kylämeppikkuteiden nopeusrajoitus on 30 kilometriä tunnissa. Se jo vaatii tosi rauhallista ajoa. Mutta tämä nopeusrajoitus tuntuu ilmeisesti olevan omallekin porukalle vaikea noudattaa, sillä nopeudethan muuttuivat vasta muutama vuosi sitten.

Huomasin viime viikolla kotikadullani omalta kotiportiltani sadan metrin matkan ajettuani perässäni auton, jonka kuljettajalla näytti olevan kovat ohitushalut. Myös monesti muulloinkin olen kiinnittänyt huomioni kotiinsa kiiruhtavien naapureiden vauhtiin.

Tammipääntie lienee ylinopeuksissa omaa luokkaansa, sillä kokemuksesta voin kertoa, että lähestyessäni yhtenä päivänä autollani Tammenterhoa ohitti taksiauto minut kovalla vauhdilla, jolloin jouduin tekemään hätäjarrutuksen.

Erityisesti Hämeenkylästä Tammipääntielle tulee päivittäin autoja, joiden ajajat eivät pysty nopeuttaan vähentämään ennen kuin toinen auto tulee esteeksi tielle.

Olisikin syytä saada Tammipääntien alkuun liikennemerkki, jonka kaikki tulijat huomaisivat, ja vieläpä vaikka sokeain pistekirjoituksella, jotta kaikki kiivaasta vauhdista sokaistuneetkin ymmärtäisivät.

OLAVI LAINE

HUOMIO! -> NUORI HENKILÖ <- HUOMIO

Jäsenlehtemme JOY kaipaa uutta jakajaa. Lehteä/tiedotteita jaetaan n. 5 kertaa vuodessa Jupperin alueen n. 500 talouteen. Jakopiirinä voi olla koko Jupperi tai etelä/pohjoisosaa. Aikaa jakoon kuluu n. 5-6 tuntia polkupyörällä jaettaessa. Jaosta maksetaan kohtuullinen palkkio.

Tiedustelut yhdistyksen sihteerille Kai Haapamäelle, p. 854 3384, tai johtokunnan jäsenille.

MEDI-HELI

Medi-Heli, lääkihelikopteri, lienee jokaiselle jupperilaiselle tuttu näky lennättäessään näin maallikon näkökulmasta katsottuna jokseenkin hurjapäistä lääkäriä auttamaan äkillisten sairauskohtausten tai onnettomuuksien uhreja.

Kone laskeutuu melkein mihin tahansa, tarvittaessa vaikkapa maantielle, mutta toisinaan laskeutuminen ei ole lainkaan mahdollista. Tällaisessa tapauksessa lentäjä laskee helikopterin leijuntaan niin alas kuin hän voi sen turvallisesti tehdä. Lääkäri joutuu silloin hyppäämään koneesta, sillä potilaan henki on yleensä aivan ratkaisevasti nopean avun varassa.

Lauantaina 3.10.98 pääsin näkemään helikopterin aivan vierestä sen laskeutuessa Tammenterhon pihaan sairaskäynnillä. Lääkäri kiihuhti potilaan luo ja saikin tämän pelastetuksi. Hänen paluutaan odottelevasta koneesta muodostui varsin nopeasti eräänlainen yleisömaagneetti ja pian oli pihassa väkeä kuin siivoustaikoissa konsanaan.

Kone osoittautui yllättävän pieneksi ja ahtaaksi, mutta tarvittaessa siihen saa jotenkin kaksi potilasta mahtumaan. Se tosin edellyttää pieniä järjestelyjä, kun mallissa BO-105 on sisätilaa vain n. 3 kuutiometriä. Toivelistalla on malli BK-117, jonka sisätilat ovat 5 kuutiometriä, ja joka on varustettu autopilotilla sekä mitarilentovarustuksella.

Kun kopterin nousuhetki koitti, lentäjä koki yleisön runsaan 30 metrin päähän. Sitten hän päästi valloilleen ne kaksi yhteensä vain 140 kg painavaa, mutta 840 hevosvoimaa kehittävää moottoria ja "vispilä" otti kierroksia. Sora lensi ja kerosiini käräysi, ja kas siitä sitä nousiin kauniisti muutamaan kymmeneen metriin, sulava käänös oikealle, nokka alas ja menoksi. Tehtävä oli suoritettu.

Tämän vuoden viiden ensimmäisen kuukauden aikana Medi-Heli on vastaanottanut noin 500 hälytystehtävää - siis keskimäärin neljä hälytystä vuorokautta kohden, ja yhteydenotot

ympäri vuorokauden tavoitettavissa olevaan päivystävään lääkäriin ovat olleet myös samaa suuruusluokkaa.

Pääkaupunkiseudun sairaankuljettajille tällainen konsultaatiomahdollisuus kokeneeseen lääkäriin on ollut suurimerkityksellinen.

Medi-Heli on ollut toiminnassa jo lähes kuuden vuoden ajan ja ehtinyt sinä aikana olla yli kahdeksassatuhannessa hälytystehtävässä. Vuotuisista hälytyksistä on vain kaksi promillea peruuntunut helikopterin teknisten vikojen vuoksi eikä vakavia vaaratilanteita ole myöskään ollut. Tästä on kiitettävä pätevää huoltoa ja osaavia lentäjiä.

Kustannusten kattamiseksi on Raha-automaattiyhdistys tukenut Medi-Helin toimintaa tänäkin vuonna ja valtioneuvosto on RAY:n hallituksen esityksen pohjalta myöntänyt muiden joukossa myös Pro Medi-Heli ry:lle kuuden miljoonan markan avustuksen, joka kattaa runsaat puolet vuoden 1998 menoista. Toinen puoli saadaan yhdistyksen omatoimisella varainhankinnalla, lähinnä myynti- ja keräystoiminnalla sekä yhteisöiltä ja yksityisiltä saaduin lahjoituksin.

Teksti ja kuvat: J. TARVAS

Medi-Heli ja kuljettaja Tammenterhon pihassa

10 TAPAHTUMAKATSAUS

TEKSTI: Saini Lanu

KUVAT: Olavi Laine ja Saini Lanu

KESÄJUHLA RANTAKENTÄLLÄ

Elokuun viimeisenä sunnuntaina 30.8. klo 13-15 pidetty rantakentän kesäjuhla joutui saman kohtalon kouriin kuin mitä tämän kesän ulkosalla vietetyt pidot muutkin. Sunnuntaiaamu koitti harmaana ja sateisena, mutta toive poutaisemasta iltapäivästä tykytti mielessä, ja rantakentällä suoritettiin juhla valmistelut optimistisessä hengessä. Pystyimme sinne yhdistyksen telttakatoksen taikurin esitystä varten ja 'virvokekioskin' luonnostelimme kentällä olevien lasten leikkilaineiden varaan peittämällä tilan pressulla.

Lapsia alkoi pikku hiljaa kokoontua juhla-ajan lähestyessä ja sadekin piti välillä taukoa, joten jupperilaisia kertyi kohtuullinen määrä - arviolta viitisenkymmentä henkeä - juhlatunnelmaa tiivistämään.

Taikuri KUU kai taikoi esityksensä ajaksi poutaa, ja pilvet päästivät välillä auringonkin pilkahtelemaan. Taikurin taidot osoittautuivat muutenkin erinomaisiksi, vaikka lapsiyleisö ei ollut helposti taivuteltavissa taian lumoihin. Kriittisiä ja epäileviä huomautuksia näet sateli tuhka tiheään, mutta epäilyt haihtuivat iloiseen nauruun ja kättentaputuksiin.

Pitkäjärven VPK oli myös sammutusautonsa kanssa esittäytymässä ja keräsi ihmettelijöitä ympärilleen.

Saappaan- ja tikanheittokilpailut sekä pussijuoksu saatiin läpi poutasään vallitessa. Sen sijaan polttopallon alkaessa tuli vettä oikein rajusti, mutta se ei urhoollisia jupperilaislapsia ja nuoria haitannut, vaan hurjalla sisulla vietitiin sekini kilpailu loppuun.

Palkintojenjakoon kokoontui koko juhlikansa telttakatokseen, joka ihme ja kumma mahdollisti sisälleen lähes koko joukon. Melkoista tungosta se oli, eikä välillä oikein tahtonut löytyä ne oikeat voittajat. Palkinnoiksi oli CD-levyjä ja "Ilo elää Jupperissa" -pinssejä, sekä kaikille osallistujille karkkipusseja.

Virvokekioskikin selvisi nakkien, kahvin, mehun ja pullien tarjoilusta kohtalaisen kuivana, vaikka pressuun kertyneet vesimassat saivat aikaan pienistä halkeamista syntyneitä puroja, joita väistellessä ei valitettavasti aina osunut suojaan.

Kiitokset reippaille jupperilaisille lapsille ja vanhemmille, jotka tekivät "sadejuhlasta" onnistuneen kesäjuhlan. Kiitokset myös Leena Virtaselle palkintoina olleista CD-levyistä ja Pitkäjärven VPK:lle kesäjuhlan vetonaulana toimimisesta.

TIKANHEITTO

Naiset: pisteet

- I. MATTILA PIRJO 16
 II. LANU SAINI 12
 III. ALASAARI EIJA 11

Miehet: pisteet

- I. PUOMIO PEKKA 32
 II. RANTALAINEN 26
 III. HOLOPAINEN JOUNI 25

Tytöt: pisteet

- I. SAVOLAINEN KERTTU 13
 II. SAVOLAINEN KAISA 10
 II. MALK MAIJU 10
 III. PUOMIO JUTTA 9

Pojat: pisteet

- I. PELKONEN TAPANI 24
 II. SIERIMO KIMI 18
 III. BERG AARO 14
 III. PAUKKERI HEIKKI 14

PUSSIJUOKSU

Tytöt alle 10 vuotta:

- I. PELKONEN OILI
 II. HOLOPAINEN JENNA
 III. SAVOLAINEN ANU

Tytöt yli 10-vuotiaat:

- I. SAVOLAINEN KAISA
 II. PIIRONEN AINO
 III. SAVOLAINEN KERTTU

Pojat alle 10-vuotiaat:

- I. PAAJANTI SAMULI
 II. PAUKKERI PERTTU
 III. SIERIMO KIMI

Pojat yli 10-vuotiaat:

- I. HYRY SAMULI
 II. PELKONEN TAPANI
 III. PAUKKERI HEIKKI

SAAPPANHEITTO

Naiset:

- I. ALASAARI EIJA 14.40
 I. MATTILA PIRJO 14.40
 II. PAAJANTI HANNELE 14.30

Miehet:

- I. LEHTO LASSE 25.20
 II. RANTALAINEN 24.20
 III. HAAPAMÄKI KAI 21.40

Tytöt yli 5 vuotta:

- I. PELKONEN OILI 7,3
 II. SAVOLAINEN ANU 4,4
 III. PAAJANTI SUSANNA 2,4

Tytöt alle 15 vuotta:

- I. MALK MAIJU 12.40
 II. PIIRONEN AINO 10.80
 III. SAVOLAINEN KERTTU 9,40

Pojat alle 10 vuotta:

- I. PAUKKERI PERTTU (pituudet
 puuttuivat)
 II. PAAJANTI SAMULI
 III. SIERIMO KIMI

Pojat alle 15 vuotta:

- I. BERG AARO 16.40
 II. PELKONEN TAPANI 16.20
 III. HYRY SAMUEL 16.10

POLTTOPALLO

Voittaja: PANU PAUKKERI

ONNITTELUT JA

KIITOKSET OSALLISTUMISESTA!

RÖMPPÄJÄISET YHTEISTUVALLA

Perinteisen jupperilaisen sadonkorjuujuhlan, Römppäjäsenten alkuseremonia kohotti mielet korkealle, kun omakotiyhdistyksen entiselle puheenjohtajalle, **Pekka Perttulalle** luovutettiin Suomen Kotiseutuliiton harrastusmitali hänen ansioistaan kotiseututyön hyväksi. Mitalin luovuttajana toimi Suomen Kotiseutuliiton toiminnanjohtaja **Markku Tanner**.

Tunnelmallinen ja useille jupperilaisille jo 30-luvulta lähtien tuttu **Yhteistupa** oli

myös omiaan luomaan juhla- mieltä, jota Römppäjäisissä riitti yli puolen yön. Ohjelma oli niin kiivastahtinen, että jotkut jopa hiukan moitiskelivat sitä. Eivät kai ehtineet ottaa iloa irti ihan kaikesta. Kilpailut ja arpajaiset, herkulliset ruoat ja virvoittavat juomat - ja tietysti tanssi, tahtivat illan kulkua melkoisella menolla. Ja lisävauhtia antoi hyvästä musiikista vastannut **Stratovaarit**, Jupperin koulun opettajista ja vanhempainyhdistyksen jäsenistä muodostettu

orkesteri. Iltaa väritti unkarilaisuus: ruoka ja viinit, juhlapaikan koristelu sekä orkesterin tauoilla soitettu musiikki noudattivat illan teemaa. Unkarilaisesta virityksestä saamme kiittää illan ruokailun järjestänyttä, unkarilaisyyntyistä, Jupperissa jo 70-luvulta lähtien asunutta **Jori Lakneria**.

KUVATKERTOKOOT LISÄÄ:

1. Mitali luovutettu, toiminnanjohtaja **Markku Tanner** onnittelee **Pekka Perttulaa**, vieressä seuraa **Mauri Alasaari**.

2. Juhlakansa ruoan 'kämpussa'. Edessä keskellä hymyilee iloisesti **Leena Haapamäki**.

3. **Irmeli Perttula** vastaanotti ruusukimpun: upea ruusu jokaisesta vuodesta, jonka aviomies oli yhdistyksen puheenjohtajana, sillä "kaiken takana on nainen", totesi **Mauri Alasaari** kukat ojentaessaan kertoi.

4. Hurraa! Arpajaisten päävoitto: magnumpullo shampanjaa **Kirsti Orasjärvelle** ojentaa **Silve Sahlan**.

5. Yksi kilpailuista, omenatanssi, pysyykö omena otsien välissä, kun rytmi muuttuu koko ajan. Etualalla yhdistyksen entinen tilintarkastaja **Iivo Lassila** ja **Terttu Lakner**, sekä **Kirsti** ja **Matti Orasjärvi**.

6. Tyylinäyte voittajaparilta, **Mauri** ja **Eija Alasaari**.

LUONTOPOLKUTALKOOT

Luontopolkutalkoissa oli komea porukka yhdistynyttä yhdistysväkeä, kun Laaksolahden Huvilayhdistyksen ja oman yhdistyksemme väki rakensi luontopolkua, joka lähtee Tammenterhon pihasta ylös Kaipion metsäalueelle. Edessä vas. Tapio Ala-Peijari, Juhani Hämeri, Heikki Luomanpää. Hämerin takana Kai Haapamäki, jonka takana Erkki Tarvainen, ja ylimpänä oik. Timo Luomanpää. (Kaikkia kuvassaolijoita ei tunnistettu.)

TAMMENTERHON PIHAA KUNNOSTETTIIN

Tammenterhon pihaa laitettiin kuntoon talkoovoimin. Nurmikoita tasattiin, parkkipaikalle levitettiin soraa ja ajotien sekä nurmikoiden reunat tuettiin komein hirsin. Kuvassa vas. selin Erkki Tarvainen ja vieressä seuraavat tarkasti Juhani Tarvas ja Eino Tammela oksan takana piilossa olevan Kimmo Sierimon työn onnistumista.

käännä

14
AHTI PARVIAISEN TAIDENÄYTTELY

PIENI & HENTO OTE

*Lupa ottaa ihmistä kädestä
koskettaa*

*Lupa halata
suudella*

*Lupa rakastaa
rakastella*

*Lupa itkeä sateista kesää
kadonnutta sateenvarjoa
Lupa nauraa peilikuvalleen
maanantaiaamuna syysauringolle
Lupa kaivata ensirakkautta
mansikkahilloa
Lupa surra kadotettua polkupyörää
eksynyttä ystävää*

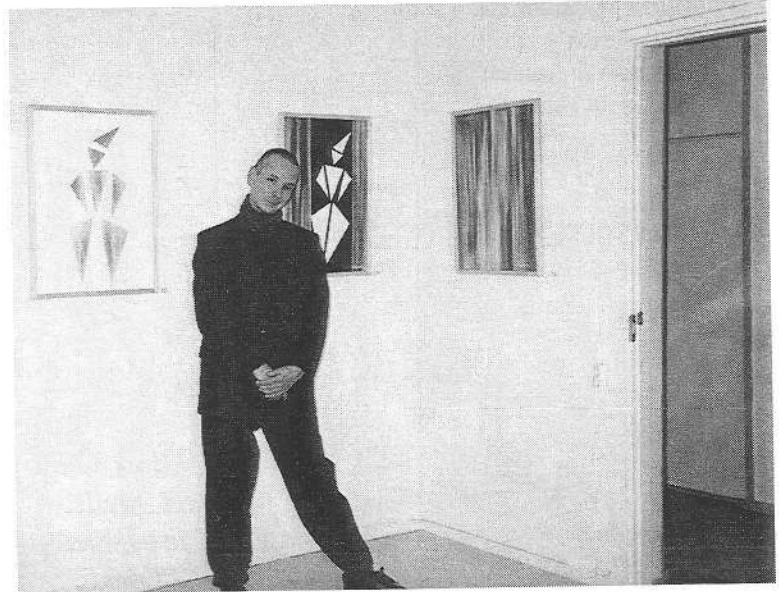
*Lupa ahdistua tiskivuoresta
rikkinäisistä sukista
sodista
Lupa puhdistua yleisessä saunassa
Tuomasmessussa*

*Lupa elää
yksin
yhdessä*

Rauhaa ihmiset

Mikäpä kuvaisi paremmin taiteilijaa ja hänen luomuksiaan kuin oheinen runo. Se kertoo herkästä ihmisestä, joka monin eri keinoin: runoin, maalauksin ja valokuvin osaa lohtia meille muille sitä elämäkirjoja, joka meidän jokaisen sisimmässä on, ja joka ikään kuin vapautuu taiteilijan näkemyksen myötä omiksi mielikuviksi ja tunteiden osoituksiksi.

Jupperissa asuva espoolainen taiteilija **Ahti Parviainen** järjesti tämän syksyn kuluessa kaksi näyttelyä *Pieni & Hento ote, Sisäkuvia 1 ja 2*, joista ensimmäinen, *Pieni & Hento ote, Sisäkuvia 1*, joka sisälsi öljyvärimaalauksia, oli esillä 6. - 30.10. Viherlaaksossa, ja toinen, *Pieni & Hento ote, Sisäkuvia 2*, joka sisältää öljyvärimaalauksien lisäksi valokuvateoksia, esittäytyy 2. - 29.11.98, ja on avoinna ma 10-17, ti-to 10-18, la-su 12-16 Espoon Monitaidekeskuksessa, Kirkkojärventie 1-3, Espoon keskus, vanha asemarakennus.

Taiteilija Ahti Parviainen ja kolme hänen teoksistaan taustalla. Oikealla, avoimen oven viereisellä seinällä oleva maalaus, kiehtoi eniten, sen värit lumosivat. Kuvassa sitä ei näe, mutta menkää katsomaan, näette väritkin.

AHTI PARVIAINEN, s. 1959
espoolainen taiteilija

Viljo Kääpä opetti pingottamaan kankaan kiilakehyksiin, kannusti päivittäiseen työntekoon 1979.

Luc Berendsen Van Gogh Workshop Mallorca johdatti polulla eteenpäin 1986

Espoon Art ry:n jäsen 1998

Ja polku jatkuu...

Näyttelyitä mm.

Van Gogh Workshop Mallorca 1986

Kulttuurikeskus Lepakko, Helsinki 1990

Espoon pääkirjasto 1995

Espoon Monitaidekeskus 1997

SEURAKUNTATALO JUHLI REMONTIN VALMISTUMISTA

Upeasti remontoitulla Laaksolahden Seurakuntatalolla juhlittiin syyskuuisena sunnuntaina remontin valmistumista. Ihailtava oli kasvonsa pessyttä taloa, puhtaat, valkeat seinät ja tilaakin oli tullut lisää. Ei kuitenkaan niin kovin paljoa, sillä seurakuntasali oli täpösen täynnä juhliivia seurakuntalaisia, eikä arvokkaasta ohjelmasta ainakaan takapenkkiäiset juuri paljoakaan nähneet - onneksi sentään kuului.

Ei vain talo ollut kaunista katseltavaa, myös pihanurmikoineen ja lasten leikkipuisto oli ehostettu silmää miellyttämään. Seurakuntatalo tällä seudulla on todella tarpeellinen keskus, ja sen keskeinen sijainti tärkeää alueen sosiaalista toimintaa ylläpidettäessä ja siihen tarvittavien tilojen tarjoajana.

Onnea talolle ja toiminnalle!

OMAKOTIASUMISEN ONNEA

Näin syksyisin omakotiasukas nauttii kotipuu-tarhastaan lähinnä sielunsa silmillä. Punaiset pihlajanmarjatertut ja syyskanervat piristävät tietysti syksyistä pihaa, mutta ajatus harhailee yli talven harmauden jo kevään kukkaloistoon. Nyt onkin käsillä viimeiset hetket istuttaa ke-väällä kukkivat sipulikukat.

Ennen työhön ryhtymistä kannattaa suunnitella hetkinen. Puutarhan aurinkoisimpaan paikkaan, mielellään kuivahkoon rinteeseen, sopivat tulppaanit - se kosteampi ja varjoisampi penkki varataan narsisseille. Tulppaaneja aikai-semmin kukkivat ns. kasvitieteelliset tulppaanit ja tarhatulppaanit. Kasvitieteelliset tulppaanit ovat vähemmän jalostettuja tai kokonaan jalos-tamattomia. Yleisimmin käytetyt tarhatulppaanit kukkivat myöhemmin ja ovat väreiltään ja kukinnaltaan näyttävämpiä. Niiden kukinta-aika on myös myöhäisempi kuin kasvitieteellis-ten tulppaanien. Kun istutat puutarhaasi mo-lempia lajikkeita riittää kukinnasta iloa huhti-kuun alusta aina juhannukseen asti.

Istutustyöhön on parasta ryhtyä ihan heti; maa on nyt sopivan viileää, mutta vielä pitäisi olla tarpeeksi aikaa sipulien juurtumiseen ennen maan jäätymistä. Sipuleita ostaessasi kannattaa valita mahdollisimman suuria ja kiinteitä sipuleita. Istutukset voit peitellä havuilla tai turpeella, jos pakkasen uhkaa jäädyttää maan heti istutta-misen jälkeen. Sitten vain käydään odottele-maan lumen tuloa - ja kevättä.

Omakotiasukasta muistetaan muullakin kuin keväisellä kukkaloistolla, nimittäin jokavuotisella kiinteistöverolla. Tänä(kin) syksynä kaupunginvaltuustossa esitettiin kiinteistöveron korottamista. Kasvava kaupunki tarvitsee uusil-le asukkailleen jatkuvasti lisää palveluja. Koulu-tiloista on erityisesti täällä Leppävaaran suur-alueella huutava pula ja terveyskeskuksiin jou-tuu usein odottamaan luvattoman kauan.

Kiinteistöverotus on kuitenkin mielestäni varsin epäoikeudenmukainen verotuksen muoto. Ensinnäkin kiinteistöverolla piti vain korvata poistuva katumaksu. Nyt kuitenkin maksamme yli kymmenkertaisesti katumaksun verran. Toiseksi kiinteistövero kohdistuu rankimmin juuri Jupperin tapaisen pientaloalueen asukkai-siin. Esimerkiksi Jupperissa, jossa tonttikoko on varsin suuri ja tonttien verotusarvo korkea, lankeaa kiinteistöveroä maksettavaksi tuhat-markkanen tai jopa useampi vuodessa.

Esitettyä kiinteistöveron korotusta en valtuustossa voinut kannattaa. Veronkorotus 0,5 % > 0,7 %:iin olisi korottanut veroa keskimää-rin 600 mk vuodessa, jos maapohjan verotusarvo olisi esim. 300.000 markkaa. Pienituloisen eläkeläispariskunnan tai lapsiperheen nettotuloi-hin vuositasolla olisi veronlisäys saman verran kuin yhden veroäyrin korotus suurempituloiselle perheelle. Kiinteistöveroä kun ei määrätä prog-ressiivisesti tulojen suuruuteen, vaan tontin pinta-alan ja talon arvon perusteella. Koska kor-kean verotusarvon omaavilla suurehkoilla ton-teilla asuu usein juuri eläkeläisiä, olisi korotus kohdistunut kohtuuttoman ankarana heihin.

Kaupungin tulisikin helpottaa pienituloisten, erityisesti eläkeläisten, asumista omassa oma-kotitalossaan alentamalla anomuksesta kiinteis-töveroä kaikin verotuslain sallimin keinoin. Kiinteistöveron maksusta myönnettiin Espoossa alennusta vain 34 %:lle hakijoista. On epäoi-keudenmukaista, että asumista omassa, jo vuosikymmeniä sitten rakennetussa talossa, verotetaan niin raskaasti, että joillekin oman kodin myyminen jää ainoaksi vaihtoehdoksi selvitä tuloihin nähden kohtuuttoman suuresta kiinteistöverosta.

SIRPA HERTELL
kaupunginvaltuutettu

PS. Lehden mennessä painoon ehti ensi lumi jo sataa, joten kirjoituksen alun kukkasipuli-istutusohjeet lienevät vasta ensi syksynä ajankohtaisia. (toimitus)

OLEMMEKO MISTÄÄN KOTOISIN?

Yllä mainittu kysymys tulee mieleen kierrellessä armasta Jupperiamme. Täällä on suorastaan luvattoman paljon taloja, joista **osoitenumerot** ja **nimet PUUTTUVAT**. Myös joidenkin talojen **postilaatikot** on **PIILOTETTU** niin hyvin, että löytäminen on pieni ihme.

Olisiko mahdollista saada parannusta tähän asiaan? -> *Kyse/ee* OLAVI LAINE

KULTTUURIYMPÄRISTÖ KUNNIAAN

Kulttuuriympäristö kunniaan -kampanjan puintiseminaari pidettiin perjantaina 16.10. Kuntatalolla, Helsingissä. Osallistujia oli ympäri Suomea, joukossa paljon myös kotiseutuihmiä.

Seminaari oli jaettu aiheitaan kahteen osaan. Aamupäivän teema oli *Hallintoa vaiko talkootyötä?*, puheenjohtajana erityisasiantuntija **Päivi Varpasuo**, Kuntaliitosta. Iltapäivällä oli teemana *Rahalla vai rakaudella?*, puheenjohtajana professori **Heikki Kukkonen**, Suomen Kotiseutuliitosta.

Seminaarin avasi kulttuuri-ministeri **Suvi-Anne Siimes**, joka puheensa alussa lainasi vuonna 1995 voimaan tulleissa uusissa perusoikeuksissa Hallitusmuodon 14 a pykälää: "Vastuu luonnosta ja sen monimuotoisuudesta, ympäristöstä ja kulttuuriperinnöstä kuuluu kaikille. Julkisen vallan on pyrittävä turvaamaan jokaiselle oikeus terveelliseen ympäristöön sekä mahdollisuus vaikuttaa elinympäristöään koskevaan päätöksentekoon." Hän korosti, että pykälän muotoilu 'vastuun kuulumisesta kaikille' viittaa sekä yksilölliseen että yhteiseen vastuuseen. Luonnon- ja kulttuuriympäristönsuojelu edellyttää laaja-alaista yhteistyötä, jota voi tehdä vapaamuotoisesti kansalaistoiminnassa, mutta erityisesti yhteistyön vaatimus koskee myös hallintoa.

Siimes sanoi myös, että tällä vuosikymmenellä kulttuuria koskevassa maailmanlaajuisessa keskustelussa on laajennettu perinteisiä kulttuurin määritelmiä ja viittasi

jo 80-luvun lopulla Brundtlandin komission työn yhteydessä esiintuotun kulttuurin ja kestävä kehityksen väliseen yhteyteen, jonka jälkeen teemaa on käsitelty monissa muissakin yhteyksissä. Hän tiivisti asian niin, että kulttuuritekijät, ympäristötekijät ja taloudelliset tekijät muodostavat sen Bermudan kolmion, jossa maapallon ja yhteiskuntien tulevaisuus ratkaistaan.

Sama asia on tuotu esiin myös Euroopan Neuvoston Euroopan kehitystä ja kulttuuria käsittelevässä raportissa **Syrjästä esiin**, jonka keskeinen sanoma kiteytyy kysymykseen, kuinka kulttuuripolitiikka voidaan tuoda hallinnollisen tärkeysjärjestyksen reuna-alueelta päätöksenteon ytimeen.

Siimes puhui myös rakennetusta ympäristöstä, jonka hän katsoi kuuluvan olennaisena osana ihmisten arkielämään, joten julkisen vallankin tulisi olla kiinnostunut arkkitehtuurista, rakentamisesta ja koko rakennuskulttuurista. Osoituksena tästä kiinnostuksesta onkin Opetusministeriön työryhmätyönä hiljattain valmistunut ehdotus valtioneuvoston arkkitehtuuripoliittiseksi ohjelmaksi, jonka hän aikoo viedä vielä kuluvana syksynä valtioneuvoston käsittelyyn.

Siimes totesi, että Kulttuuriympäristö kunniaan -kampanjan tavoitteena on ollut erityisesti paikallistason herättäminen ja paikallisuuden korostus kulttuuriympäristön vaalimisessa. Tätä tavoitetta kohti edetään käytännössä pienin konkreettisin askelin. Paikallisella tasolla kulttuuri on aina

tavallaan "keskellä kylää", kaikki vaikuttaa kaikkeen, ja vaikutukset niin hyvään kuin huonoonkin suuntaan havaitaan helpommin pienissä kuin suurissa kokonaisuuksissa.

Ympäristön rooli kulttuuriympäristön vaalijana, oli aamupäivän ensimmäisen alustuksen pitäjän, rakennusneuvoston **Matti Vatilon** (ympäristöministeriö) aiheena. Hän selvitti ympäristöministeriön osuutta Kulttuuriympäristö kunniaan -kampanjassa, ja sanoi, ettei se enää ole projekti, vaan nyt on vuorossa arviointi ja prosessi.

Hän luetteli hallinnon osalta kulttuuriympäristön vaalimisessa tärkeitä asioita ja tehtäviä, mm.

- eri sektorihallinnon osien yhteistyötä korostettava, ja valtakunnallisen strategian tarvetta kulttuuriperinnön ja ympäristön vaalimisessa,
- rakennettu ympäristö: kulttuuri- ja perinnetalot, muinaisjäännökset
- inventoinnit: 27 kansallismaisemaa: ehdotus-raportti
- puukaupunkiraportti
- alueelliset ja kuntakohtaiset kulttuuriympäristöohjelmat
- rakennetun ympäristön hoito-ohjelmat
- ympäristökasvatus, yhteistyö koulujen kanssa
- rakennusperintöpäivät

Menneisyys, nykyisyys ja tulevat tavoitteet museotöissä oli Museoviraston ylitendentin **Maire Mattisen**, alustuksen aihe:

- rakennussuojelu alkoi vasta 1960-70-luvuilla
- nykyisyys ymmärtäväinen rakennussuojelulle

- korjauskeskuksia syntynyt, aluearkkitehtejä lisätty
- tutkimustyö lähtenyt käyntiin, tarvitaan lisää
- joskus korjaamisen puutteet tuhoisampia kuin purkamisen
- yhteiskunnan integroituminen rakennussuojelussa
- ympäristökeskusten verkosto, vanhan asuinympäristön vakiintuneet sosiaaliset verkostot ja rakennustutkijaverkosto
- museovirastossa hyvin rajalliset taloudelliset resurssit, museoiden supistetut määrärahat
- museoille sopii paremmin suunnitteleva ja tutkiva ote kuin päättäjän
- tulevaisuus: kestävän kehityksen vaatimus kulttuurissa jäljessä
- paikallisen identiteetin ja imagon rakentaminen
- uudet rakennustarpeet toteutetaan vanhojen kustannuksella
- rakennussuojelu ei enää saa tulla yllätetyksi
- tärkein väline raha
- arkiympäristön arvot on saatava näkyviin (museon näyttelyt mm.)
- luovuus ympäristön osana

Kulttuuriympäristön huomiointo Tielaitoksen toiminnassa -aiheesta esitti Tielaitoksen johtaja **Aulis Nironen** seuraavaa:

- Tielaitos vaikuttanut 200 vuotta suomalaisen kulttuuriympäristöön
- ympäristövuonna 1996 laadittiin päämäärät
- arvot ja visiot 1998
- organisaatiomuutos vuoden 1998 alussa: tiehallinto-tuotanto
- yhteiskunnallinen vastuu
- kestävän kehityksen periaatteet
- kulttuuriympäristön huomiointaminen
- tien sovittaminen maisemaan
- taajamien keskustatiedon suunnittelu
- tienpito arvoympäristössä

- museotiet
- kilpailut: *Tie paikallaan - katu kohdallaan*, ensi vuonna.

Iltapäivän teemaan puheenjohtaja, professori Heikki Kukkonen johdatteli osallistujia toteamalla aamupäivän annin olleen ikään kuin ylhäältä (virkamiestasoa) alaspäin, joten iltapäivällä teema johtaisi alhaalta (kansalaistasoa) ylöspäin.

Hän sanoi kansankulttuurisen näkökulman olevan "Vastuu ja oikeus hyvään ympäristöön", ja totesi rakennetun kulttuuriperinnön melko uudeksi, mutta vanhaa on mielissämme.

Hän painotti, että olemme perinteisesti rakentaneet puusta, ja että geenikulttuurinen perintömme on uhanalaisena. Mm. uuden rakennuslain tekstissä ei kertaakaan mainita sanaa **rakennussuojelu**. Suomessa käytettiin 20.000 miljoonaa markkaa työllisyyden hoitoon, olisiko mahdollista uudelleensuunata ne rakennussuojeluun. **Resurssien uudelleensuuntaaminen** olisi tärkeää.

Toimintaa ruohonjuurella, sisältyi kaksi alustusta, joista ensimmäisenä oli vuorossa arkkitehti **Virji Teppo-Pärnä**, Paimiosta, joka puhui otsikolla *Peltorinnettä metsittään - ketorinnettä raivataan!*

Häntä askarrutti se, että pellon metsityksessä tuhoataan tuhatvuotinen kulttuuriperintö, vaikkapa 10 vuotta vanhan kaavan vuoksi. Hän kertoi kotojen raivauksesta talkootyönä luonnon harvinaisten kukkalajien pelastajana. Suositteli perinnekerontaa, ja halusi nuoret mukaan, jotta saavat kuvan maisemasta myös aikuisena.

Omatoimisuudella eteenpäin alustuksessaan toimitusjohtaja **Pentti Seutu**, Kontiolahdelta kertoi Kontiolah-

den kunnan Jakokosken kylästä, joka valittiin valtakunnalliseksi vuoden kyläksi. Lähtökohtana oli vuosi 1978, jolloin perustettiin kylätoimikunta kulttuuriympäristön parantamiseksi ja hoivaamiseksi. Yhteistyö ja toiminta ovat olleet kantavana voimana ja tukena eri yhteisöt, naapurikunnat ja tiedotusvälineet. Mitä saatu aikaan?

- Maankäytön suunnitelma, seurojen talon remontti, tuulimyllytoiminta kotiseutukeskuksessa, toiminta Jakokosken museokanavalla, kylämaiseman hoito, vanhojen rakennusten vaaliminen ja säilyttäminen, kylähistorian kirja, perinnepäivät, jne. Kaikessa on talkootoiminnan merkitys ollut ratkaiseva.

'Kotiutuminen' suunnittelua vai luova prosessi -aiheesta piti arkkitehti **Roger Wingren**, Pietarsaaresta, räiskyvän alustuksen.

Hänen mukaansa moderni aika on faustinen: raha, seksi ja valta ovat määräävinä tekijöinä. Nykyihminen on paikaton (kodikaton), muukalainen omassa maailmassaan. Menettänyt kykynsä luoda. Syvä paikan tunne = syvä osallisuus. Historia, jatkuvuus, pysyvyys. Paikat, jotka tuhoutuneet - kaupungit ovat menettäneet muistinsa. Kaupunki kulttuurin kehto, ihmisen koti. Materian ja hengen välillä on yhteyttä. Se, joka luodaan muuttuu, ei se, joka suunnittelee.

Ihmisen tulevaisuus on kaupungissa. Tuotettaessa kaupunkia tuotetaan ihmisiä. Kotiutuminen tarkoittaa kaupungistumista. Suunnittelu perustuu järjen uskoon. Luominen kohtaamiseen, pyhään, epävarmaan prosessiin. Järjestetty maailma ei ole maailman järjestys. Ihminen ei yhteiskunnassa luo, hän kaipaa syvää rauhaa. Yhteisöllisyys, luovuus ovat kadonneet ja olemassaolon

merkitys. Nykyihminen on vastuuta ilman. Kun merkitys häviää, katoaa myös energian lähde. Yhteisöllisyys, vastuu ja luovuus. Aivot mekanisoituu. Muuraishaispesä kehittyy (rahat, seksi, vauhti). Rakkaus on syvää kaipuuta, joka saa aikaan liikettä. Ilman taistelua meistä ei tule ihmisiä.

Hän siteerasi 1600-luvulla elänyttä *Jakob Bóehmea*: "Luovuuden vaiheet ovat vastenmielisyys, kaipuu, himo, ahdistus, tulen sytytys, rakkaus - valo, kielen jumalallinen energia, sana, puhuttelemineen."

Kaupunkilaiseksi ei synny, se tulee kovan työn kautta. Ihmisellä on oikeus maailmaansa, kaupunkiinsa ja kotiinsa. Oikeus on kytketty velvollisuuteen, kuten vapaus vastuuseen. Kaupunkisuunnittelu -> virkamiehen roolin on muututtava. Arkkitehtoninen tulevaisuus ei ole arkkitehtuurissa, vaan hahmottaa kohtaamista ihmisten välillä.

Muistojen kaupungista kertoi seminaarin päätteeksi dosentti **Laura Kolbe**. Hän kertoi muistoja ja mielikuvia, jotka ovat kolmesta hänelle

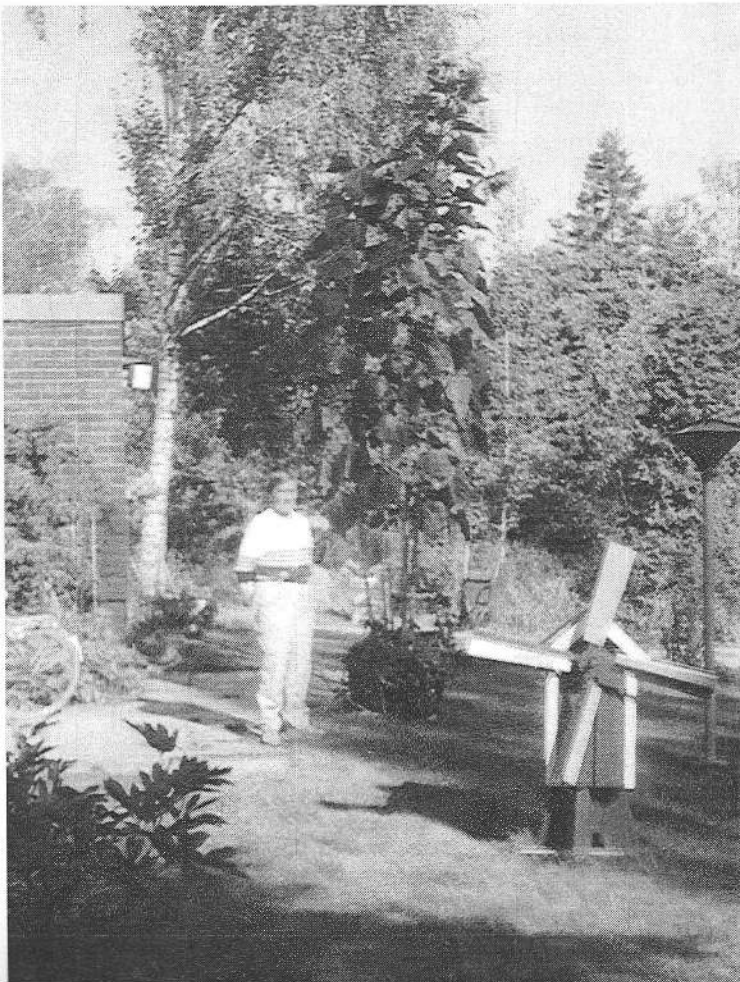
tärkeästä kaupungista, Bogotasta, jossa syntyi, Pietarista, joka oli isoäidin kotikaupunki ja Helsingistä, jossa Töölö on läheisin kaupunginosa.

Seminaarin lopuksi oli päätöskeskustelu.

Tilaisuuden järjestivät: Ympäristöministeriö, Suomen Kotiseutuliitto ja Suomen Kuntaliitto.

Seminaarin satoa oli kerännyt: SAINI LANU

MAHTAVANKOKOINEN AURINGONKUKKA

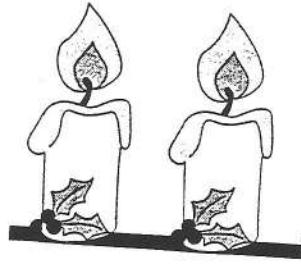

Palomäenrinne 11:ssä asuvan Lehdon pariskunnan pihassa kasvoi vuoden 1997 kesällä mahtavankokoinen auringonkukka.

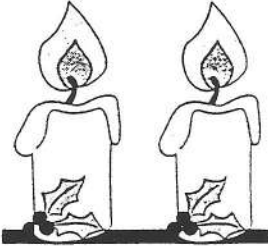
Valitettavasti kukka ei kuvassa näy kovin selvästi, mutta sen pituus mitattiin, ja se oli peräti 4,2 metriä korkea. Taustalla oleva talon seinä ja koivu ovat osaltaan osoittamassa, miten pitkistä kasvista oli kysymys. Se piti tukeakin monella vahvalla tukikepillä.

Tänä kesänä ei varmaan moista ihmekukkaa mistään löytynyt. Kas, kun ei ollut lämpöä ja aurinkoa riittämiin.

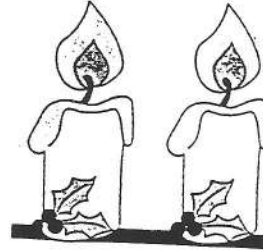
SL

Sunnuntaina 13.12.98 klo 16 - 18

vietetään

PIKKUJOULUA

TAMMENTERHOSSA, Tammipääntie 33

perinteisessä jupperilaisessa koko perheen kuusijuhlassa

TARJOLLA:

AIKUISILLE KUUMAA GLÖGIÄ

LAPSILLE MEHUA JA PIPAREITA

KAIKILLE LEIKKIÄ, LAULUA JA TIETYSTI

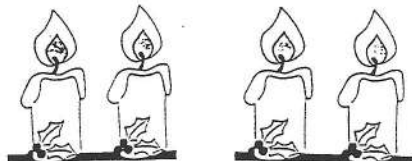
J O U L U P U K K I

JONKA KONTISSA ON PIENIÄ YLLÄTYKSIÄ KILTEILLE LAPSILLE

TERVETULO!

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY

PIENTALOKULTTUURIN JÄLJET
ESPOON LAAKSOLAHDDESSA

Laaksolahden Huvilayhdistys ry

KULTTUURISAAVUTUS ESPOOSSA

Laaksolahden Huvilayhdistys ry on julkaissut 55-vuotisen olemassaolonsa kunniaksi kirjan *Pientalokulttuurin jäljet Espoon Laaksolahdessa*.

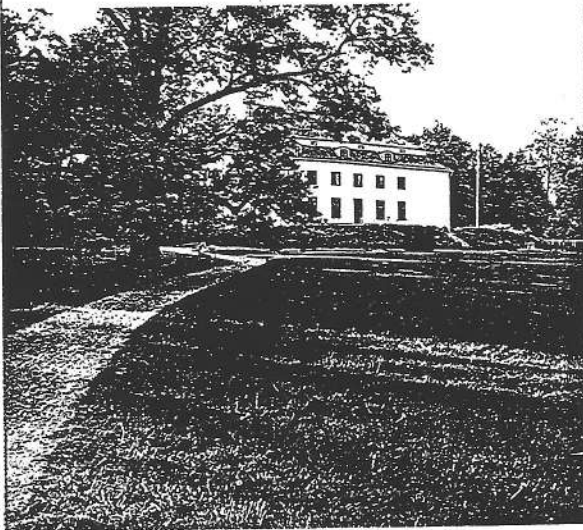
On upeaa, että espoolaiset kotiseutuyhdistykset huolehtivat asukkaiden kulttuurihistorian ja perinteen säilyttämisestä kirjaamalla ne historiaan ja julkaisemalla ne meidän kaikkien espoolaisten iloksi ja hyödyksi. Voi hyvällä syyllä sanoa, että tässä on taas yksi kulttuurisaaavutus Espoossa.

Valitettavasti sain kirjan vasta siinä vaiheessa, kun lehtemme oli menossa painoon. Palataan kirjaan ensi vuoden ensimmäisessä Joyssa.

Onnittelut Huvilayhdistykselle ja kirjan tekijöille!

SL

TRÄSKÄNDAN
LUONTOPOLKU

Espeen ympäristölautakunta
Julkaisu 4/1998

Träskändan puiston viereen pääset

- Helsingin linja-autoasemalta busseilla 247, 249, 250 ja 315
- Tapiolasta bussilla 17
- Leppävaarasta busseilla 21, 21A ja 25A
- Espoon keskuksesta busseilla 17, 92 ja 92A

Tiedot bussiyhteyksistä kannattaa vielä varmistaa YTV:n liikenneneuvonnasta p. 0100-111 ja bussin kuljettajalta.

Auton voi jättää pysäköintialueelle, joka sijaitsee Kuninkaantien ja Träskändan puistotien kulmauksessa.

OLET LUONNONSUOJELUALUEELLA

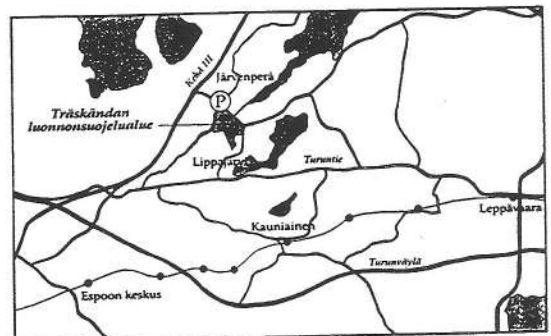
Träskändan kartanopuisto on rauhoitettu luonnonsuojelulain nojalla luonnonsuojelualueeksi vuonna 1961. Rauhoituksen tarkoituksena on suojella puiston arvokasta kasvillisuutta ja eläimistöä.

Muistathan, että rauhoitussääntöjen mukaan alueella on kielletty

- pesien, munien, kasvien ja kasvosien ottaminen ja vahingoittaminen
- tulenteke, teltailu ja muu leirintä sekä uiminen
- jätteiden jättäminen alueelle
- koirien kuljettaminen kytkemättöminä
- suunnistus- ym. maastokilpailut ja harjoitukset
- metsästys ja kalastus sekä eläinten tappaminen, pyydystäminen ja häyryttäminen
- kaikenlainen muu toiminta, joka voi muuttaa alueen maisemakuvaa tai vaikuttaa epäedullisesti kasvillisuuden ja eläimistön säilymiseen.

Lisätietoja: Espoon kaupungin ympäristökeskus p. (09) 806 4835
Uudenmaan ympäristökeskus p. (09) 148 881

Espeen ympäristökeskus
Julkaisu 4/1998
Teksti ja ulkonäkö: Merja Puomies
Kasviirrookset: Marja Koistinen
Muut piirrookset: Merja Puomies
Paino: Espoon kaupungin painatuskeskus
ISBN 951-857-356-5

ESPOO-KUVA JA -IDENTITEETTI

Näin nopeasti kasvavassa kaupungissa kuin Espoo on, on monen tänne muuttaneen ja täällä kotinsa löytäneen identiteetti kehittynyt synnyinpaikkakuntansa ja sen arvojen perusteella. Maaseudulla tai pienessä yhteisössä arvot saattavat olla täysin toisenlaiset kuin kaupungin kivimuurien keskellä kasvaneen ihmisen.

Se, että Espoo on Suomen toiseksi suurin kaupunki, ei ole mikään itseisarvo sinällään eikä se ole välttämättä mikään mainostamisen arvoisen asia. Se, että me satumme asumaan täällä, ei myöskään saisi nostaa meidän arvoamme, vaikka me sitä tahtoisimme jopa peräämällä julkisuudessa, kun joku väittää Helsingin varjon lankeavan edelleen päallemme.

Kaupunki on eräs paikallishallintomuoto. Olosuhteet määräävät, onko jollakin paikkakunnalla runsaasti pinta-alaa, kuten esimerkiksi Kajaanilla vaiko paljon asukkaita, kuten Espoolla. Molemmat tekevät kulttuuria omalla tavallaan. Miksi meidän pitää pitää tärkeänä sitä, onko jonkun kulttuurin ja identiteetin perusta muodostunut vihreitten niittyjen keskellä vai harmaassa kiverämaassa, ja missä tahdissa viedään kehitystä eteenpäin. Saattaa olla, että nuorekkaassa kaupungissa, kuten Espoossa eivät asukkaat ehdi niin paljon syventyä asiaan, mutta mekin ikäännyimme. Mielestäni asumisviihtyisyys on tärkeämpi kuin hieman kateellisten naapurien mielipiteet esikaupunkilaisuudesta.

Esikaupunkiajattelu on yhteiskunnan teollisen kehittymisvaiheen kaavoitussokeuden aikaansaannos, eikä ole pysyvää. Pääkaupunkilaiset hakeutuvat edelleenkin luontoon, samoin me espoolaisetkin. Esimerkiksi Mäntyharjulta ei ole vaikeata löytää espoolaista vapaa-ajan viettäjä.

Espoon muotoutuminen useammaksi keskukseksi ei ole pelkästään huono ilmiö. Meillä on lyhyemmät matkat palveluihin ja pysäköintiongelmat ovat pysyneet hallittavissa paitsi Tapiolassa, jonne ei enää nykyisin kannata mennäkään, kuten ei Helsingin keskustaankaan.

Tällä alueellisuudella kuin meillä on, me heimoudumme, koska intressit eri asuma-alueilla ovat erilaisia. Mutta miten saada ne yhteneväisiksi - ei mitenkään päätellen mm. Kehä-kakkosen keskustelusta.

Vahvistuisiko espoolaisidentiteetti, jos meidän mätäkittäisiin pakkosuunniteltuihin rakennusko-

losseihin, vihattaisiin pysäköintiä, puristettaisiin pakkopotkeen. Tekisimmekö silloin kulttuuria? Väitän, että vähemmän kuin nyt.

Ainakaan Jupperin kaltaisilla vanhoilla omakotialueilla ei esikaupunkimentaliteettiä ole, liekö koskaan ollutkaan. Olemme itse kehittäneet omat mahdollisuutemme ja perinteemme - emme tosin koko Espoota silmälläpitäen, vaan omaa pientä raadollisuuttamme vaalien, eikä tulos mielestäni vallan huono ole. Ainakin sitä arvostetaan Espoossa. Muu Suomi ei siitä tiedä, ja onko tarpeenkaan.

Silloin kun nukkumalähiöitä synnytettiin, eivät niihin muuttaneet edes ymmärtäneet esikaupungin merkitystä kaupunkikulttuuria syrjäyttävänä aspektina, vaan rauhallisena, hieman huokeampana asuinpaikkana. Kulttuurit kehittyvät vakinaistumisen, kohtuullisen varallistumisen ja vapaa-ajan mukana.

Jos ulkopuoliset ihmiset ajattelevat Espoota Helsingin esikaupunkina, niin mitä se haittaa. Maailmassa on muutoinkin paljon vääriä mielikuvia. Tuntuu kuitenkin siltä, että enemmän muualla Suomessa kadehditaan meitä varakkaan piilaaksoon ja 'kultahammasrannikolle' majoittuneita äyriruhtinaita, joiden joukkoon Helsinki ja Vantaa yrittävät tuputtaa metroon mönkiviä muurahaisia ja kunnan vuokrataloissa häiriköiviä graffitipummeja kuin, että meitä pidettäisiin Helsingin varjoasukkaina.

Varakkuuden ja itsenäisen ajattelun seurausta on myös osittain itsekäskin oman alueen ja omien intressien säilyttäminen. Tämä taas johtaa useimmiten uusien asioiden vastustamiseen, mikä on siinä mielessä hyvä, että ehdit tottumaan vastenmielisiin muutoksiin, kun ne tulevat hidastetulla aikataululla.

Näin Jupperin syrjäkulmalla asioita katsellelle allekirjoittaneelle tulee kyllä mieleen ajatus, että enemmän kehitystä vastustavat leipäytyneet virkamiehet, joilla on ote poliitikkojenkin villoista, kuin me oman kyläkuntamme etua itsekkäästi yrittävät arkipäivän eläjät. Ja kaupunkikuvaa vievät eteenpäin keskusten ja markettien rahoittajat ja suunnittelijat kysymättä meidän muiden mielipiteitä, mikä tietysti voi olla heidän kannaltaan erittäin järkevää.

SEPPO RÄISÄNEN

JUPPERILAINEN - LIITY JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEEN

jos et vielä ole jäsen!

327 jupperilaista on jo omakotiyhdistyksemme jäseniä. Tavoitteenamme on, että kaikki jupperilaiset olisivat jäseniä, sillä monet etuisuudet jaetaan jäsenmäärän mukaisesti.

JÄSENMAKSUA EMME PERI, LIITTYMISMAKSU ON 100 MK

JÄSENETUNA UUDET JÄSENET SAAVAT KIRJAN
JUPPERI - FURIIRITILASTA PIENTALOALUEEKSI
arvoltaan 80 markkaa - niin kauan kuin kirjaa riittää.

Jäseneksi liittyessäsi voit joko ottaa yhteyttä kehen tahansa yhdistyksen johtokunnan jäseneseen tai rahastonhoitajaan tai maksaa suoraan yhdistyksen tilille. Johtokunnan jäsenten yhteystiedot ja yhdistyksen tilinumero ovat JOY:n kansilehden kääntöpuolella.

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY

HYMYÄ HUULEEN

- Onkohan minulla ylipainoa? kysyi nainen lääkärin-tarkastuksessa.

- Miten sen nyt ottaa, vastasi lääkäri, painoonne nähden teidän pitäisi olla kolme ja puoli metriä pitkä.

- Mitähän vaimosi sanoo, kun palaat kotiin tähän aikaan aamuyöstä?

- No kyllä hän aina sanat keksii, mutta mitä minä sanon!

Tiedät kuherruskuukauden olevan ohi, kun koira tuo tohvelit ja vaimo haukkuu.

- Hui! Sinäkö se olet, Erja? huudahti mies. - En ollut tuntea sinua ilman silmälasia.

- Miten ihmeessä sait miehesi lopettamaan kynsien pureske-
lun?
- Piilotin hänen hampaansa.

Vaimo miehelle aamupalapöydässä:

- Sanoit minusta viime yönä unissasi aika ilkeitä asioita.
- En minä nukkunut.

- Tietäisitpä, miten typerältä näytit kosiessasi minua, sanoi morsian sulholleen.
- Ja silti näytin vain puoliksi niin tyhmältä kuin olin.

- Saako vaimosi raivarin, kun sanot hänelle vastaan?
- En tiedä.

Vaimo miehelleen:
- Miksi sinä aina vastaat vastakysymyksellä?
- Teenkö minä niin?

HUIPPUTASON TANSSIMUSIIKKIA

Jupperi-päivillä eli kesäjuhlassa, pienessä vesisateessa alkoi juttu luistaa vanhojen tuttujen kesken ja niinpä muisteltiin myös aikoja, jolloin Pitkäjärven VPK:n Koivumäen lavalla oli joka kesäviikonloppuna tanssit. Tilaisuudet olivat tunnettuja ja väkeä saattoi saapua kaukaakin, koska orkesterit olivat parhaasta päästä.

Kalevi muisteli, että kerran, kun Nissinen oli palokunnan puolesta tapahtuman järjestäjänä, levitettiin julistetta, jossa ilmoitettiin, että lavalla soittaa tällä kertaa MANTOVANI. Kuuluisa nimi keräsi kosolti väkeä, joka nurkumatta maksoi vaaditun sisäänpääsymaksun 20 markkaa.

Musiikki alkoi soida lavalla, mutta kuuluisaa orkesteria ei näkynyt. Nikkiseltä tivattiin, että missä se sun Mantovanisi oikein on.

- Miten niin Mantovani? Täällähän tällä kertaa soittaa magnetofoni - ihan niin kuin ilmoituksissa sanotaan.

Kenttämaksut jäivät kuitenkin VPK:lle, sillä Nissinen oli entinen nyrkkeilijä, ja seisoi järkähtämättömänä kassalippaan edessä.

Kalevin muistelua vapaasti siteeraten,

SEPPO

ASKARTELUKERHO VAILLA VETÄJÄÄ!

Yhdistyksemme askartelukerho kouluikäisille ja vähän nuoremmillekin menetti vetäjänsä, kun muutaman vuoden ansiokkaasti kerhoa vetänyt Jenny Lindholm muutti pois Espoosta ja jätti paikkansa.

Nyt olisi asiasta kiinnostuneelle, 13-18 -vuotiaalle nuorelle paikka avoinna tässä tärkeässä tehtävässä. Askartelukerho on toiminut hyvin vilkkaasti, ja monta kiinnostunutta askartelijaa on odottamassa, milloin taas pääsisi Tammenterhon kerhoon toteuttamaan luovuuttaan ohjaajan opastuksella.

SOITA, p. 854 6054/Saini Lanu.

JOY -JÄSENLEHDEN ILMOITUSMAKSUT

Lehdessä julkaistavat ulkopuoliset ilmoitukset ovat maksullisia.
Maksu peritään painatus- ja jakelukulujen peittämiseksi.

MAKSU ON:	kokosivulta	200 mk
	puolisivulta	120 mk
	neljännessivulta	70 mk

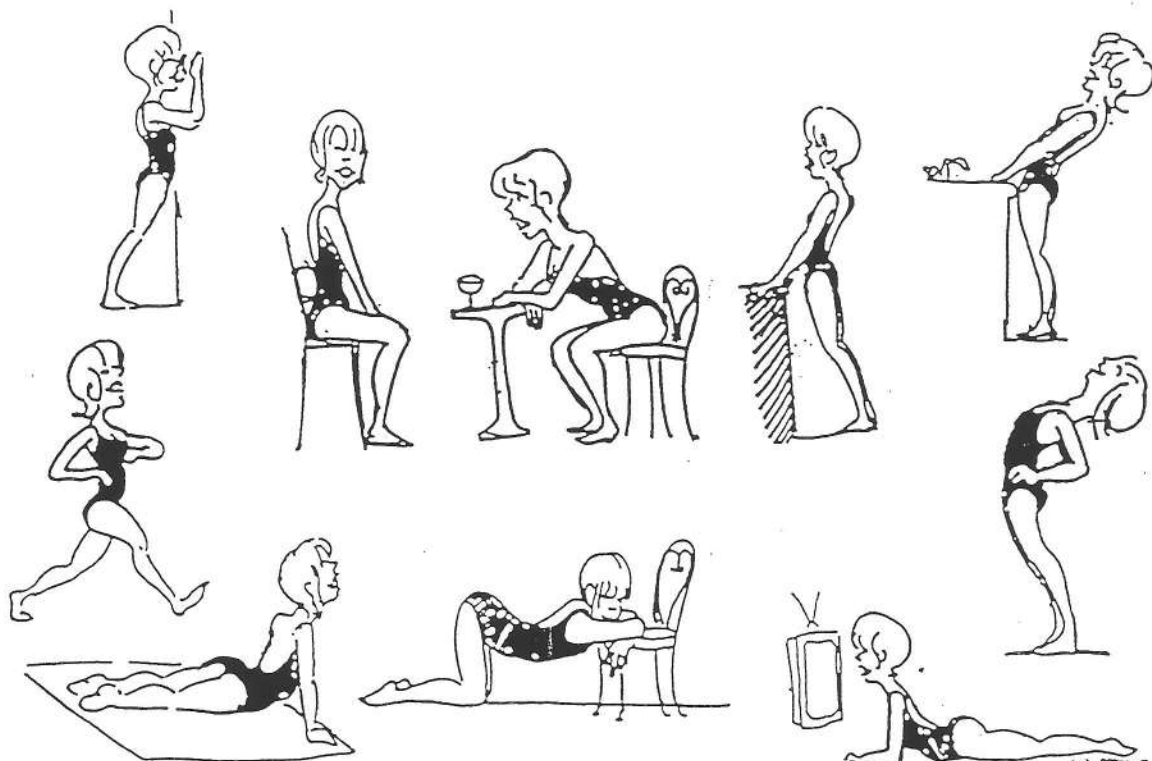
Maksu voidaan jättää perimättä ilmoituksista, joissa kerrotaan esim. jäsenetuisuuksista, uusista palveluista alueellamme tai jäsenistöämme kiinnostavasta tapahtumasta, toiminnasta tms. Myöskään jäsenistön pikkuilmoituksista ei vanhan päätöksen mukaisesti peritä maksua.

Toimintaamme tukevien tahojen ilmoituksia julkaisemme maksutta kohtuulliseksi katsomissamme puitteissa.

Ilmoitusaineisto on oltava valmis painettavaksi.

Päätoimittajalla on oikeus sopia ilmoituksista ja tiedotustoimikunta päättää mahdollisista muutoksista ja tulkinnoista ilmoitusten suhteen.

10 ERI MUUNNELMAA LANNERANGAN TAAKSETAIVUTUKSESTA
(McKenzien filosofia: Mekaaninen Diagnostisointi ja Terapia)

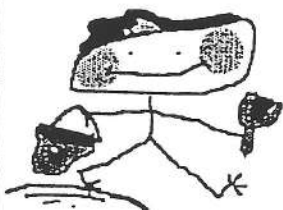

TEE PITKIN PÄIVÄÄ

Otamme nyt 0-5-vuotiaita lapsia
jonoon leikkikouluryhmiimme.

Maksuihin saa Kelan tai Espoon tukea.

Soita ma klo 12-13 tai 18-19
Puh. 847 855

JUPPERIN
MONTESSORI-
KESKUS

LEIKI-OPI-KEHITY
PIRJO ERKE P.847855
RINNEPORTTI 4, 02730 ESPOO

Canon

- kopiokoneet
- värikopiokoneet
- telefaxit
- tietojenkäsittelyjärjestelmät

Voit soittaa meille mistä päin Suomea hyvänsä paikallispuhelun hinnalla. Huomaa, ettei erillistä suunta-numeroa tarvita.

Uudet numeromme ovat:

Puhelin 010 544 20
Faksi 010 544 30

Kirjoita numerot muistiin!

Canon Oy
Kornetintie 3, 00380 Helsinki

Koko maan kattava palvelu kirjapaino- ja konttori-
papereiden sekä kirjekuorten toimituksissa.

JE

PAPERITUKKULIIKE
J.ELIASSON OY

SANTARADANTIE, 01370 VANTAA
PUHELIN (09) 4761 4100, TELEFAX (09) 4761 4130

TAPAHTUU TAMMENTERHOSSA

ASKARTELUKERHO

Askartelukerho loppui lokakuun lopussa, koska Jenny Lindholm, joka kerhoa veti monet vuodet kiitettävällä taidolla, muutti pois. Toisaalla lehdessämme on hakuilmoitus uudelle vetäjälle. Toivomme, että ensi vuoden alkuun mennessä löytyisi uusi vetäjä kerholle, ja askartelukerho pääsisi pyörimään vuoden alusta alkaen.

PARHAAT KIITOKSET JENNILLE JA HYVÄÄ JATKOA!

"SAININ SEURA"

"Sainin seurassa" jatketaan näyttelyitä ym. yhdistyksen asioita valmistellen ja toteuttaen. Kaikkeen muuhunkin ideointiin ja suunnitteluun toivotaan lisää porukkaa. Yhdistyksen juhlakirja on edelleen jaossa ja myynnissä.

Avoimet ovet joka toinen tiistai klo 19-21 ja tämän vuoden viimeinen kerta on 8.12. Ensi vuonna aloitetaan 19.1.99.

Tulkaa mukaan! puh. 854 6054/SAINI

SUKUTUTKIMUSKERHO

Sukuja tutkitaan Pirjo Mattilan asiantuntevalla ohjauksella edelleen joka keskiviikko klo 19 alkaen, viimeinen kerta tänä vuonna on 16.12. Ensi vuonna Pirjo aloittaa 13.1.99

Muistattehan, että Tammenterhossa ON NYT TIETOKONE, joka helpottaa ja antaa uusia ulottuvuuksia asiakirjojen selailuun.

Tulkaapa tutkimaan! toivottaa PIRJO, puh. 855 5004

->-> TAMMENTERHO ON JÄSENISTÖN KÄYTETTÄVISSÄ
TIEDUSTELUT LEENA VIRTANEN PUH. 853 4304